

Εργαζόμενες/οι για Αξιοπρέπεια & ποιοτική Δημόσια Υγεία

Συναδέλφισσες/οι,

Ξαφνικά, στις 10/4 ενημερωθήκαμε ότι την Πέμπτη 14/4 έχουμε 3πλές εκλογές για το Σωματείο εργαζομένων, την ΕΔΟΘ (έν. δημοσ.. οργ. Θεσ/νίκης) και την ΠΟΕΔΗΝ (πανελ. ομοσπ. εργαζ. στα δημ. νοσοκομεία).

Είναι εκλογές καθυστερημένες κατά 2 χρόνια, δεν είναι απόφαση δ.σ. γιατί δεν συνεδρίασε, είναι εκλογές παράτυπες γιατί δεν προκηρύχτηκε απολογιστική συνέλευση και εκλογή εφορευτικής, είναι, τελικά, εκλογές κομμένες και ραμμένες για την αναπαραγωγή αυτών που κυριαρχούν στα συνδικάτα τις 10ετίες που θυμόμαστε.

Επί της ουσίας, στο νοσοκομείο μας (όπως και στα υπόλοιπα) προσπαθούμε να συνεργαστούμε διαφορετικοί άνθρωποι, κλάδοι κλπ. αλλά και κατηγορίες εργαζομένων με διαφορετικά δικαιώματα : «εσύτες», ειδικευόμενοι, «λοιποί» μόνιμοι, επικουρικοί, ΟΑΕΔ, κλπ. (οι πανεπιστημιακοί θεωρούνται «ελευθεροεπαγγελματίες»).

Έχουμε όμως κάποιους κοινούς παρονομαστές:

ü Τους (επί της ουσίας) μειωμένους προϋπολογισμούς που μας δυσκολεύουν να κάνουμε την δουλειά μας όπως μπορούμε, καθώς τα νοσοκομεία επιβαρύνθηκαν με δαπάνες covid και τη μισθοδοσία των ιδιωτικού δικαίου συναδέλφων, ενώ η όποια αύξηση υγειονομικής δαπάνης απορροφήθηκε από τα αυξημένα νοσήλια στους κλινικάρχες που θησαυρίζουν.

ü Την κούραση 2 χρόνων πανδημίας με καραντίνα στους υγιείς και όχι στους ασθενείς (όταν π.χ, το Λοιμωδών παραμένει

κλειστό), με μονοθεματικά νοσοκομεία «Επείγοντων», αναστολή αδειών, αλληλοεπικαλυπτόμενες αναφορές κλπ.

ü Την στεναχώρια μας για το κλείσιμο ΤΕΙ & χειρουργείων, την αύξηση των θανάτων, την αγωνία των συνανθρώπων μας μη τους τύχει τίποτα.

ü Την αγανάκτηση από την αυθαιρεσία των διοικήσεων, την αναξιοκρατία, τον ανορθολογισμό (θυμίζουμε τα εγκαίνια της «καντίνας-μεθ»).

ü Την αγωνία μας να ανανεωθούν οι συμβάσεις επικουρικών-ΟΑΕΔ κλπ. (οι μόνες καινούριες συναδέλφισσες/οι τα τελευταία πολλά χρόνια) και να επιστρέψουν οι «σε αναστολή» ανεμβολίαστες/οι που πετάχτηκαν να πεινάσουν σαν στυμμένες λεμονόκουπες, ενώ παντού δουλεύουν με self tests, την ανάγκη επιτέλους για προσλήψεις μόνιμων νέων υγειονομικών.

ü Την δυσκολία μας να ξεφύγουμε από την φτώχεια, καθώς αυξήθηκε η εφορία, κόπηκαν τα «δώρα» και καθηλώθηκαν οι μισθοί μας εδώ και 10 χρόνια, η μη εφαρμογή του «ανθυγιεινού» μας καταδικάζει να δουλέψουμε (για ένα κομμάτι ψωμί) ως τα 67, ενώ ο Μητσοτάκης μας τάζει «παντεσπάνι» (από τους κλεπτοκράτες, τους ολιγάρχες ή τους επενδυτές;) και η αντιπολίτευση δεν λέει τίποτα συγκεκριμένο μην εκτεθεί...

Συναδέλφισσες/οι,

Τι να απολογίσει το σωματείο (που συνεδρίασε 2 φορές τα 4 χρόνια) και η ΠΟΕΔΗΝ για όλα αυτά; Τις σκόρπιες στάσεις εργασίας (συνήθως παραμονές, άρα υπονομευτικές γενικών απεργιών), τα «καραβάνια» για τις τηλεοράσεις, τι; Τι να πει για τον οικονομικό απολογισμό (τις συνδρομές μας), για την χρηματοδότηση κάποιας καμπάνιας, απεργιακού ταμείου, τι;

Θυμίζει τα αλησμόνητα πρώτα μνημονιακά χρόνια, όπου όλος ο κόσμος του «ναι» (ΝΔ-ΠΑΣΟΚ συνήθως) κατεβαίνανε στις εκλογές μαζί, φέρνανε συνταξιούχους να ψηφίσουν – αλλά δεν γράφανε τους μη μόνιμους, προκηρύσσανε σκόρπιες κινητοποιήσεις και

υπονόμευσαν την ενότητα για την νίκη.

Θεωρούμε το σύνολο των συναδελφισμών/φων που εκτίθενται σε διαφορετικές προτάσεις (όλες «ενωτικές» και «ανεξάρτητες») έντιμες/ους και φιλότιμες/ους.

Ωστόσο, πιστεύουμε ότι το μοντέλο της «μαγκιάς» του «ξέρω εγώ» και του «γνωρίζω τον τάδε» έχει, εκ του αποτελέσματος, αποτύχει.

Εμείς που υπογράφουμε παρακάτω και ζητάμε την ψήφο σας, δεν μπορούσαμε ποτέ να είμαστε σ' αυτό το μοντέλο, αλλά πιστεύουμε στους κοινούς παρονομαστές, στην συλλογική δράση και στην συλλογική ευφυΐα.

Οι Ηλίθιες/οι (του Ντοστογιέφσκι)

Ασλάνογλου Θωμάη – Νοσ/τρια-Χειρουργείο

Κατσιμπα Δάφνη – Ιατρός-Ακτινολογικό

Λιγάσης Βαγγέλης – Δ/κός-ΓΚΑ

Μαρίνη Κατερίνα – Ειδ/νη-ΩΡΛ

Μάστορα Νίκη – Νοσ/τρια-Ορθοπαιδική

Μπελαή Χρυσούλα – Νοσ/τρια-Λοιμώξεις

Παναγιωτίδου Μαρία – Παρ/στρια-Εργαστήρια

Παπαδόπουλος Παύλος – Νοσ/τής-Ουρολογική

Σαμαμίδας Θόδωρος – Επικουρικός-Καθαριότητα

Τάτσιου Νικολέττα – Δ/κός-Λογιστήριο

Χαλβατζή Κατερίνα – ΟΑΕΔ-Χειρουργείο